

AGDENES MENIGHETSBLAD



Nr. 4
2021

Gud, pass på vår jord!
Hjemmet der vi bor.
Alt det som du skapte,
alt som ennå gror.
Gud pass på vår jord!
Gud pass på vår jord!



Markering
Ingdalen kirke
side 8



Julefeiring
side 10



Konsert
side 12

Nr. 4 2021
53. årgang

Redaktør:

Leif Veland

Redaksjonskomite:

Leif Veland

☎ 990 02 919

✉ leifveland@gmail.com

Tormod Selmer Nergaard

☎ 906 68 118

Jon Ola Lien

Tlf. 906 83 602

✉ jonola@pro-media.no

Lars Sperre

☎ 995 99 765

✉ ls776@kirken.no

Kasserer:

Jon Ola Lien

Gaver til menighetsbladet:

Bankgiro nr: 4270.30.16671

- merk med Menighetsblad,

eller Vipps#662217

Foto forside:

Sang & Sânt deltok på familie-
gudstjenesten i Lensvik bedehus
24. oktober.

Foto: Ann Mari Talsnes

Neste nr. av bladet:

onsdag 30. mars

Frist for stoff:

10. mars

Layout:

Leif Veland

Trykk:

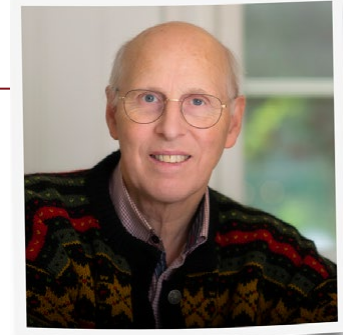
Orkla Grafiske AS

7300 Orkanger

☎ 72 48 23 20

✉ firmapost@orklagrafiske.no

Leder



Å balansera stoffutvalet i eit blad som strekkjer seg frå advent og mest fram til påske, er ikkje så lett. Det er naturleg at mykje handlar om jula og det som skjer inn mot den i eit blad som kjem ut i slutten av november. Men eit menighetsblad er ikkje som ei avis. For avisa er ferskast nyhende den beste salsvara, og gårdsdagens nytt vert fort uaktuelt. Eit menighetsblad skal vera aktuelt heilt til neste blad kjem ut. Jau, dei fleste blar nok bladet når det kjem, og les vel det som vekkjer interesse. Men så har bladet kunngjeringar og opplysningar som ligg så langt fram i tid at det kan vera lurt å ta vare på bladet. Difor trur eg at ein kan finna denne utgåva av menighetsbladet liggjande under salongbord eller i ei avisorkorg i lang tid utover vinteren i mange heimar. Å laga eit blad som er aktuelt fram til jul, er ikkje så vanskeleg. Men om ein lesar tek fram bladet i februar, skal han eller ho kunna gjera det utan at jula slår for hardt mot ein.

Å skriva om den pågåande korona-situasjonen kan lett verta gamalt nytt. Eg skriv pågåande, for pandemien er slett ikkje over. Men det som

har skjedd sidan førre blad, er at samfunnet har opna opp, og folk har kunna møtast som før. I bladet har me ei spalte som heiter *Sett og hørt*. Ei spalte som fortel om hendingar som har vore i bygdene sidan førre blad. Nå har det vore så stor aktivitet at denne spalta strekkjer seg over tre heile sider. I tillegg er det andre hendingar som vert omtala for seg. Og arrangementa som har vore, har hatt mykje folk. Trongen etter å koma saman, ser ut til å ha vore stor. Og når sjansen først byr seg, ser det ut til at folk vel å nytta han.

Dette er biskopen òg inne på i si julehelsing til lesarane. Men ho går eitt steg vidare. Ho skriv om det som det som me helst ikkje vil snakka om: At ikkje alle er like glade i jula. At menneske er ulike, er i ulike livssituasjonar, og at jul og lukke ikkje er synonyme ord. Men korleis det no enn er, er budskapet klar: Det er plass til alle!

Og det gjeld ikkje berre i jula. Det er ein budskap som også er gyldig i februar.

Ha ei god jul – og ein fin vinter!

Plass til alle

Av biskop Herborg Finnset

Hva ønsker du deg til jul?

Alle har vi blitt spurt om det, - og alle har vi stilt spørsmålet. Jo yngre vi er, jo flere svar kan vi gi. Den voksne som spør, kan gjenkjenne noe av sin egen barndoms forventning.

Kanskje får vi noen andre svar i år om vi spør hverandre om hva vi ønsker oss til jul? Jeg håper at vi i år kan kjenne at vi gleder oss til å få plass på en kirkebenk på julaften, glede oss over muligheten til å synge om vandringen gjennom de fagre riker på jorden sammen, i ei fullsatt kirke. Møte hverandres blikk og kjenne at vi hører sammen både med de vi kjenner og de vi ikke har møtt før. Glede oss over fellesskap og samhørighet.

Kanskje blir det også annerledes å få julegjester? Vi har gjort oss andre erfaringer de siste årene; viktige familiehendelser har skjedd uten at alle har fått muligheten til å være med. Kanskje ser vi bedre gleden som ligger i å være sammen- og bærer litt mer over med slitasjen som vi kan kjenne på dagen før julegjestene drar? Kanskje kan vi finne noen nye gleder i år – og kanskje kan noen av gjentakelsens hemmeligheter i juletradisjonene våre åpnes på nytt for oss?

Kjernen i den kristne julefeiringen gjentar seg ikke, selv om juleevangeliet gjentas ofte: Det er noe som



Foto: Titt Melhuus

har skjedd bare én gang: Frelseren som kom til vår verden: Gud som er større enn hva vår forstand kan romme, steg inn i og ned i vår verden. Jesus, som var oppfyllelsen av løftene, som var der før Skaperen skilte mørket fra lyset, før mennesket ble til, finner vi igjen som et sårbart lite barn i en stall i Betlehem, på mammas fang. Der åpnet himmelen seg, og englene sang i glede over barnet som snudde menneskenes framtid. Han gikk inn i vår tilværelse og vår verden. Han som er barmhjertighet, har steget inn i vår verden, til mitt og ditt liv.

Jesus ønsker alle velkommen, både de som er de snille og gode blant oss, og oss som bare er det innimellom: Jesus ønsker seg sårede hjerter, ufullkomne liv, de som ikke greier slekta si og som syns juleselskap er svett, som krangler med familien allerede før pakkene er åpnet, som ikke orker maset. Som bærer med seg brutte relasjoner, det vi skammer oss over, det vi ikke får til. Døra til stallen er åpen. Det lyser der inne. Det er plass til oss også.

Velsigna jul!

Morskjærleiken

*Når kalde vindar gjestar oss,
og trua står der utan eld,
er håpet berre nakne strå
og tvilen blæs frå høge fjell.
Når draumar døyr og visnar ned
og alle håp er slokna ut,
då reknar hjarta sine sår og ropar:
Er eg gløymd av Gud?*

*Gud seier: Gløymer mor di deg,
ho la ved brystet inn til seg.
Og gløymer ho, kan ikkje eg,
eg gløymer aldri, aldri deg!
Eg kjenner deg og ser din strid,
mitt auge følger deg, mitt barn.
Ditt namn er skrive i mi hand
med naglesår, med blod og jarn.*

*Vær lova Gud, vår gode mor,
som kjenner oss og veit vårt namn.
Nei, ingenting skal skilja oss
frå varmen i din moderfamn.*

Fra Tidevann - Sanger Fra Vest
Hilde Sveta, 2005.
Oversett til norsk ved
Hans Johan Sagrusten

SETT OG HØRT

3. oktober

Agdenes
Bygdekvinnelag
Rosa sløyfe-
aksjon



Kommunedirektør Ingvill Kværnmo åpnet Rosa sløyfe-arrangementet i Åsheim.

Foto: Leif Veland

3. oktober arrangerte Agdenes Bygdekvinnelag Rosa sløyfe-aksjon i Åsheim Ungdomshus. Arrangementet skulle egentlig være ved gapahuken ved Storvatnet, men på grunn av stert vind denne dagen, ble det hele flyttet innendørs i Åsheim. De fremmøtte kunne likevel få med seg rikelig av frisk luft. To rundløyper var lagt ut, ei kort og ei litt lengre, der en kunne gå eller løpe for å støtte arbeidet mot brystkreft. Starkontingenten gikk i sin helhet til kreftarbeidet.

Kommunedirektøren i Orkland, Ingvill Kværnmo, stod for åpningen av arrangementet. I sin tale fortalte hun at brystkreft er den hyppigst forekommende kreftformen blant kvinner i Norge, men med midler fra blant

annet Rosa sløyfe-aksjonen, har forskning ført til at behandling gir stadig bedre resultater. Men vi er ikke i mål, sa Kværnmo. Vi ser at mange sliter med senvirkninger av behandlingen, så arbeidet må fortsette og det bidrar denne dagen til.

I uker i forveien hadde folk blitt oppfordret til å strikke eller hekle rosa lapper som skulle settes sammen til tepper. Det endte opp med flere rosa tepper. Nummer hadde blitt solgt, og teppene sammen med andre gevinster, ble loddet ut. Det brakte inn en pen sum til kreftsaken.

Kaffe og kaker var å få kjøpt. Folk satt ved bordene og småpratet, og Promenaden spilte fra scenen. ■

Leif Veland

19. oktober

Basar i Vassbyg-
dens bedehus



Godt oppmøte på basaren i Vassbygdens bedehus.

Foto: Leif Veland

Datoen for basar var allerede satt til en dag i april da samfunnet stengte ned i 12. mars i fjor. En forstod nokså fort hvilken vei det bar, så en utsettelse på ubestemt tid ble eneste

farbare vei ut. På det tidspunktet var det vel ingen som så for seg at utsettelsen skulle vare så lenge.

Basar og loddsalg på bok har vært hoved-

inntektskilde for drift av bedehuset. Vi har hørt om hvor hardt pandemien har rammet kulturlivet. Bedehuset har stått i samme situasjon. Det har vært uten inntekter, mens utgiftene har vært som før.

I sommer bestemte styret for bedehuset at noe måtte gjøres. En hadde allerede startet loddsalg før pandemien brøt ut, og fant det riktig å nå kunngjøre en dato for trekning. Med trekning i oktober så en også en mulighet til å få avholde basar.

Med Vipps på plass så en også mulighet for å selge lodd over Facebook. Og loddsalget har gått over all forventning. Folk har støttet

fantastisk opp. Else Østgård har vært primus motor og har lagt ned en stor arbeidsinnsats.

Og tidspunktet kunne ikke ha passet bedre. Med lave smittetall og full gjenåpning av Norge, strømmet folk til bedehuset for å delta på basar. Folk så ut til å storkose seg. Her var det musikk av Promenaden, andakt ved Lars Sperre, to runder med åresalg og en lengre bolk med kaffe, smørbrød og kaker. Til slutt også trekning av bøkene.

Til sammen på basar og loddsalg kom det inn 35.000 kr.

Leif Veland



En flott familiegudstjeneste ble det på Lensvik bedehus den 24. oktober. Forventningsfulle 4- og 6-åringer kom sammen med foreldre og besteforeldre. De var spesielt inviterte. De skulle få sin egen bok.

I sin preken minnet presten, Lars Sperre, oss om at vi alle må vise omsorg og respekt for hverandre. Dette var et budskap som gikk rett til hjertet hos de største barna, og som de diskuterte seg imellom under kirkekaffen.

Sang & Sånt under Marit J. Selbæks ledelse, sang *Får det ikke til* og *Vi kan være venner*. Den første helt ny i repertoaret. Litt lenger ute i gudstjenesten sang de *Gud pass på vår jord*.

Og så det store høydepunktet (men også litt skummelt) for ni 4-åringer og elleve 6-åringer: Utdeling av bøker.

Etter gudstjenesten var det kirkekaffe. Praten gikk lett og det så ut til at både barn og voksne likte å kunne samles slik igjen.

Takk til dere som organiserte og arrangerte, og som ga oss en særdeles trivelig ettermiddag i bedehuset. ■ Ann Mari Talsnes



24. oktober

Familiegudstjeneste på Lensvik bedehus

Bilder:

1. 4- og 6-åringer klare til å motta bok.

2. Ida Heien tar imot Kirkeboka Mi. Godt å ha mor Synnøve med.
Foto: Ann Mari Talsnes





3



4

Bilder:

3. Sanggruppa Sang & Sånt deltok med flott sang.

Foto: Ann Mari Talsnes

4. Karine S. Nergaard leste teksten om den barmhjertige samaritan.

Foto: Ann Mari Talsnes

5. Et fullt Lensvik bedehus ved familiegudstjenesten 24. oktober.

Foto: Marit J. Selbæk

6. Hyggelig at folk ble igjen til kirkekafe etter gudstjenesten.

Foto: Ann Mari Talsnes



5



6



Alltid hyggelige treff på Mølhaugan. Nye tirsdagstreff har blitt avtalt fra gang til gang i det siste, men en har holdt fast ved at det skal være ett arrangement i måneden. Her er det andakt ved presten, alltid god servering, åresalg og trekning, og ei fin allsangstund. Hyggelig er det at også en gjeng fra Lensvik finner veien utover til disse treffene.

26. oktober

Tirsdagstreff på Mølhaugan

Leif Veland

Bilder.

Øverst: Jarle Danielsen og Marit Selbæk i samspill.

Til venstre: Johan Selnesaunet hadde fylt 90 år noen dager før. Under tirsdagstreffet vanket det bløtkake.

Begge foto: Lars Sperre



Svidde skosåler



Fra tid til annen kommer det klage på at folk har fått sko ødelagt av rørovnene i kirkene våre. Kostbare sko har fått svidd sålene til stor skade. Dette er jo ille. Oppvarming i kirkene er viktig, for ingen har lyst til å sitte og fryse. Ordningen med rørovn under benkene er gammel og har gitt god temperatur i lang tid. Men dette med ødelagte sko og svidde klær er et stort problem.

Nå har vi fått montert gitter over ovnene i Ingdalen og Agdenes kirker, og dermed forebygd problemene der. I Lensvik kirke ønsker menighetsrådet å skifte ut rørovnene med nye, effektive stråleovner montert under benkene. Disse stråler da med en behagelig varme på føttene samtidig som setet også blir

oppvarma. Her er det ingen fare for at sko og klær blir svidd. Dessuten er det slik at hvis en er varm på føttene og rommet ellers har en behagelig temperatur, kan romtemperaturen også senkes litt. Det sparer penger og er meget gunstig for orgelet, som ikke er glad i tørr varme.

Nå er vi i gang med å gjøre et forsøk i Lensvik kirke. I forbindelse med å lage en "barnekrok" til venstre bak i kirkerommet, har vi fjernet 3 benker. Her blir det satt inn bord og stoler. Tre rørovn er fjernet, og nå forsøker vi med å montere to stråleovner under den ene benken og finne ut hvordan det virker. Trondheimskirkene f. eks, Klæbu kirke har nylig gjort det samme, og med godt resultat.

Så kommer vi til økonomi. Det koster ca 300.000 å få gjennomført dette i Lensvik kirke. Det er mye penger, men det er kostbart og ille for den enkelte om vi ikke får orden på dette. Derfor ber vi om at folket i Agdenes menighet blir med på en spleis. Nye ovner, og bort med rørovnene som svir skosålene og ødelegger klær. Til nye ovner sender du penger på Vipps nr. **662183** eller til konto **4270.30.16671** og merk gaven Ovner. Så håper vi at vi om kort tid har fått orden på utfordringen med rørovn i Lensvik kirke.

For menighetsrådet: Lars Birger Aadland, leder



1

60-års markering for Ingdalen kirke

Ingdalen kirke var egentlig 60 år i 2020, men på grunn av korona ble markeringen utsatt til i høst.

TEKST OG FOTO: LEIF VELAND

3. desember 1960 ble Ingdalen kirke vigslet, ett år fem måneder og 17 dager etter at første spade var satt i jorda. Slik sett burde 60-års markeringen vært i desember 2020. Men vi husker alle tilbake til desember i fjor. Kirker var nedstengte og antall personer som kunne

møtes var sterkt begrenset, til og med i eget hjem. 3. oktober, nøyaktig 60 år og ti måneder etter vigslingen, kunne markeringen finne sted. Lokal komité var nedsatt, og den jobbet godt. All honnør til dere!

Markeringen startet med jubileumsmiddag på Forsamlingshuset. Huset var flott pyntet og Martin Kvakland hadde stelt i stand sodd. Under middagen viste Jon Ola Lien video av de tre kirkene i soknet sett fra luften. Mellom første og andre servering tok Tormod S. Nergaard oss gjennom forhistorien til kirka i Ingdalen, og fortalte spesielt om selve byggeprosessen. *Et Eventyr* hadde han kalt foredraget. Med formspråk som fra våre folkeeventyr for riktig å understreke det eventyrlige i at ei bygd med et par hundre innbyggere kunne klare å samle inn midler og egenhendig bygge ei kirke, fortalte han levende om starten.

På et bord lå arkitekt John Tverdahls tegninger av kirka. Dette er tegninger som har vært borte i lengre tid, men som nå har kommet til rette. De eldste tegningene var fra 1945. Denne versjonen avviker noe fra det endelige resultatet, men er i store trekk overraskende lik kirka slik vi ser den i dag. I



2



3

utkastet fra 1954 er de fleste endringene tatt inn.

Lars Birger Aadland fortalte om da kirka fikk nytt orgel i 2005. Etter at andre servering var avsluttet, gikk prost Dagfinn Thomassen på talerstolen og holdt takk-for-maten tale.

60-års markeringen fortsatte i Ingdalen kirke med Aftensang. Siden vi nå bare var noen dager over Mikkelmess, som fra gammelt er regnet for tidspunktet for høsttakkefest, ble denne tradisjonen markert. Under prosesjonen ble frukt og grønnsaker fra årets avling båret inn av Karine Nergaard, Helene Nergaard og Matilde Aune Størdal. Vi fikk også sang fra de tre jentene, en sang som resten av forsamlingen også fikk være med på.

Sokneprest Lars Sperre ledet Aftensangen – en litt annerledes kveldsgudstjeneste med mye sang. Vi fikk musikalsk innslag ved Lars Birger Aadland. Han spilte *Å, Denne Kilde* fra Eyvind Skeie og Sigvald Tveits kantate *Visst skal våren komme*.

Prost Dagfinn Thomassen holdt preken. Her gratulerte han med jubileet. – Når folk

Bilder:

1. Fra festmiddagen i forsamlingshuset. Tormod S. Nergaard leste *Et Eventyr*- arbeidet med å få reist Ingdalen kirke.
2. Lars Birger Aadland spilte under aftensangen.
3. Prost Dagfinn Thomassen holdt preken.
4. Fin sang av Karine Nergaard, Helene Nergaard og Matilde Aune Størdal.
5. Fra aftensangen i Ingdalen kirke 3. oktober.



runder 60, begynner de å tenke på pensjon. Men Ingdalen kirke nærmer seg ingen pensjonsalder. Den er ung og frisk, og frivillige og ansatte gjør en flott innsats for å holde den oppdatert og aktuell, sa Thomassen.

– Å invitere til Aftensang for å markere jubileet, er en fin måte å gjøre det på. Sang og musikk har fulgt den kristne kirke helt fra Jesu fødsel, ja enda lengre tilbake, fortsatte han. Sang og musikk rører ved hjertene våre, og tonespråket når så mye lengre inn enn det talte ord.

Dagens tekst handlet om hva vi vil gjøre med livene våre. – Livet er intet enten/eller, det er et både/og. Det er tid og evighet, lys og mørke, glede og sorg, himmel og jord, liv og død. Likevel kan vi langt på vei velge. Vi er stadig ved små og store veikryss i



Bilder. Til venstre: Arkitekt Tverdahls tegning fra 1954. Til høyre: Aasta Sletvold viser jubileumskaka som ble servert ved kirkekaffen. Foto: Lars Sperre

livet, og hvilken retning vi velger er ikke likegyldig, sa Thomassen.

Etter Aftensangen var det kirkekaffe med ei svær jubileumskake.

Julefeiring

Jul er høytid og feiring. Vi er vokst opp med at julefeiringen skal være på en bestemt måte, og den skal helst være lik fra år til år. Men feiring og juletradisjoner varierer fra land til land. Her blir vi kjent med noen av dem.

TEKST OG FOTO: ASTRID NORA TØNDEL

Lensvika har mange innbyggere som har sin opprinnelse i andre land. Er du innom PRIXen, ser du mange blide fjes som smiler og nikker, men skal du veksle noen ord med dem, hører du kanskje at de snakker litt annerledes. Det samme gjelder i hjemmetjenesten og på Hamnahaugen.

Jeg har intervjuet noen av disse damene om julefeiring i sine respektive land. Alle seks har bodd her mer enn ti år, og alle er katolikker.



Susanne Nilsen

Malgorzata Abelvik, eller Margareth, som vi gjerne kaller henne, har bodd her lengst. Hun kommer fra Inowroclaw i Polen. Da hun var barn måtte de yngste i familien være med på undervisning i den katolske kirka, og i adventstida laget de papirlykter som de bar med seg da de hver dag gikk i prosesjon til kirka.

Susanne Nilsen, som kommer fra Pfaffenhausen i Bayern, Tyskland, hadde adventskalender med sjokolade. På julaften, da den siste luka var åpnet og den siste biten spist opp, koste de seg med å fylle de tomme plastformene i kalenderen med smeltet stearin. Dette ble brukt til juletrepynt.

Ophelia Atabiri Akonko kommer fra Tamale i Ghana. Der bar barna med seg lys da de gikk til kirka hver søndag i adventstida. På skolen ble juleevangeliet dramatisert, og de sang julesanger.

Rima Andriukaitiene forteller at adventstiden ikke ble spesielt markert. Hun kommer fra Kaunas i Litauen. Det gjør også **Lile Endriuskiene** og **Eneita Sutkuvienne**, som



Lile Endriuskiene og Eneita Sutkuvienne

har kjent hverandre siden de var 5 år, og kom samtidig til Norge. Litauen var under Sovjetisk regime da de var barn, så den kristne julefeiringa ble ikke vektlagt i skolen. Den var det kirka som sto for.

Når det gjelder vasking til jul, sier alle at det var mye mindre styr enn her til lands. Rima, Lile og Eneita forteller at hele familien hjalp til de siste dagene, både med å gjøre rent og pynte til jul. Det ble ikke bakt så mange slags småkaker som vi er vant til, men Rima forteller at det ble laget honningkaker med forskjellig fyll

inni. I Polen ble det bakt valmuefrø-kaker (en slags rullekake) og ostekake (bakt i ovn), forteller Malgorzata.

I Ophelias familie hadde de ikke en spesiell meny på julaften. Det varierte mellom kjøtt, kylling og fisk, ris med tomatsaus, grønnsaker, salat og suppe. Det ble handlet inn ekstra mat til jul, for alle i storfamilien og naboer, ja, hvem som helst, kunne komme og få mat og drikke.

Rima og Malgorzata forteller om julebord med 12 retter på julaften, der hver rett symboliserer Jesu tolv disipler. Forberedelsene startet gjerne lille julaften. Det ble aldri servert kjøtt, kun fisk, grønnsaker, salater og silderetter. Lile og Eneita spiste aldri feit mat på julaften, det måtte de vente med til senere. Selve julaften var familiens kveld, stille og rolig. Men 1. og 2.juledag var det stor feiring med mye mat, både kalkun og kjøttretter, og da hadde de besøk av familie, venner og naboer. Rima kunne også spise kjøtt 1. juledag, men de hadde en roligere dag med besøk hos besteforeldrene.

I Polen er karpe regnet for å være en fisk som hører jula til, og Malgorzata lager fortsatt *barszcz*, en rødbetsuppe som drikkes som buljong. Før måltidet har de også en spesiell skikk der de deler en bit hvitt brød, laget av



Malgorzata Abelvik

rismel og vann, med hverandre. Den eldste i familien deler ut brødet, og de bryter av små biter og gir hverandre samtidig som de sier fram gode ønsker.

Rima minnes at de pleide å dekke bordet for de i familien som nettopp var gått bort. De la også litt høy under en duk på bordet, og da var det

om å gjøre å trekke det lengste strået, for den skulle ha best hell med seg det neste året.

I Ghana bruker noen juletrær av plast, forteller Ophelia. Men de pynter også palmer og andre trær de har utendørs med lys og lykter. I Tyskland, Litauen og Polen er juletrærne pyntet på samme vis som her i Norge, med lys, kuler og girlander. Noen pynter ferdig lille julaften, andre på selve julaften.

Alle forteller om kirkebesøk i forbindelse med julefeiringa. Ophelias familie pleide å gå i kirka både på julaften og tidlig 1. juledags morgen. Det gjorde også Lile og Eneita mens de bodde i Litauen. Susanne var i



Ophelia Atabiri Akonko

kirka julaften. Hun forteller at man også helst skulle besøke kirka hver helg hele året, enten lørdag kveld eller søndag morgen. Malgorzata deltok på midnattsmesse julaften, og Rima besøkte kirka 1. juledag. Det var vanlig med julekrybbe alle steder, og i Ghana framførte søndagsskolebarna juleevangeliet.

Det var julegaver, i alle fall til barna, både i Polen, Litauen og i Tyskland. Det kunne være klær og godsaker. Rima forteller at hun fikk mandariner på julaften, stor stas! Men gavene ble delt ut på juledags morgen. Hos Ophelia var det ikke vanlig med gaver, men de fikk nye klær og sko til jul. I Polen kom jule-nissen på besøk på julaften, etter at måltidet var over.

I Bayern, hvor Susanne vokste opp, satte de ut en støvel 6. desember, på St. Nicolas` dag, og neste morgen var den fylt av gaver. Ellers var det ikke så mange gaver på selve julaften.

Men det var nok av frukt, nøtter og godterier. Det var 1.juledag som var den store dagen, da møttes storfamilien med tante, onkel og søskenbarn i storstua på gården deres.

Ophelia forteller at de hadde store selskaper, kanskje hver dag i mellomjula. Familien hennes var flinke til å ta seg av de som var alene. Man trengte egentlig ingen invitasjon. Malgorzata minnes da hun var på besøk hos besteforeldrene i mellomjula. De bodde på en gård, og de ga dyrene rester av julematen.

I Litauen, heimlandet til Lile, Eneita og Rima, var det vanlig med stor nyttårsfeiring sammen med familie og venner, en russisk skikk der man gjerne også gir gaver til hverandre.

Hellige tre kongers dag, 6. januar, er «rød dag» i Litauen. Juletreet ble gjerne stående til da. I Bayern ble denne dagen markert ved at tre ungdommer, utkledd som Kaspar, Melcior og Baltazar, gikk rundt fra hus til hus og skrev navnene sine på dørene. De ble godt mottatt og fikk



Rima Andriukaitiene

mat og gaver. Susanne forteller at hun var med på dette. Heime hos Malgorzata måtte juletreet bli stående til etter at presten hadde vært på besøk. Han var heime hos alle i menigheten i løpet av årets første måned.

For meg har det vært en veldig hyggelig og fin måte å bli bedre kjent med disse damene som jeg treffer med jevne mellomrom. Mange av deres juletradisjoner er lik våre, samtidig er det interessant å få vite om hvordan julefeiringa er andre steder. Tusen takk og god jul til dere alle seks!



"Et hjørne av hjerte" – flott konsert i Ingdalen kirke

TEKST OG FOTO: LEIF VELAND



Vi er midt i november. Flomlyset ved kirka holder kveldsmørket på avstand. Inne venter ei fullsatt kirke på at konserten skal starte.

Så dukker de opp, de tre artistene. To av dem kjenner vi godt. Stine Svanem og Marit Selbæk. De er fra bygda. Vi har hørt dem før. Det er derfor vi har kommet. Tredje mann, Jim-Ronny Lorentzen, er litt mer ukjent for de fleste av oss. Jim-Ronny og Marit samarbeidet mens Marit bodde i Mosjøen, og de har fortsatt samarbeidet etter at Marit flyttet tilbake til Lensvik.

Konserten kommer raskt i gang. Det blir fort ei musikalsk reise med store kontraster. Vi møter et landskap der lyset finnes, som i *Jordmorsang* av Ola Bremnes. En sang om bli født inn i denne verden. Livets under:

*Under over alle under
ta imot et nytt vidunder
-lyserødt!
Ut av smerten,
ut av skriket
kommer de som arve rike:
En baby skal bli blitt født*



Men så vet vi at mørket kan slå til når en minst aner det. I Anita Skorgans *Sne* får vi høre:

*På det mørkeste
når engler også tviler,
faller tårene som sne.
Og skjuler alt det såre
vi ikke trenger bære.
Når vi kneler for å be,
Så kan tankene få fred.*

Låtvalgene var ikke på slump. Her var det tydelig at tekstene var viktige. Tematisk med stor spennvidde, fra det alt-omfattende til det enkle og hverdagslige, fra fortvilelse til håp, fra vogge til grav. Konserten var tilpasset allehelgen og jul, ble det sagt. Allehelgen ja, julens budskap ja, men ikke gjennom de tradisjonelle julesangene. Avslutningsvis fikk vi riktig nok *Her kommer dine arme små*, men her var deler av Brorsons tekst byttet ut med Trygve Skaugs nye tekst. For meg var mange av sangene nye og ukjente. Det ga konserten en friskhet, og meg en trang til å utforske og forstå.

Tekst og musikk gikk hånd i hånd. Enkelte tekster nedstrippa til å ha tonefølge av en enkelt gitar, andre

ganger med keyboard og gitar. På tre låter var det lagt på ekstra studiomusikk. Lyden var god og balansert. Spesielt likte jeg bassen på den akustiske gitaren. Med elektrisk gitar imponerte Jim-Ronny Lorentzen spesielt i låten *Sne*.

Vi fikk høre flott duett og solosang av Stine og Marit, og de to stemmene stod godt til hverandre.

Litt ut i konserten kom Ane Svanem inn og gjorde *Hold On To Me*. Det ble full suksess og trampeklapp.

For meg ble dette en sterk konsertopplevelse. Når tekst blir bundet sammen med musikk, når det inn på en annen måte. «Et hjørne av hjerte» vil jeg bære med meg i mitt hjerte i lang tid fremover.



Voggeviser

*Itte gråte, Veslegull –
itte felle tårer.
Himlen står av stjerner full
nå som alle vårer.*

*Byssan, byssan, byssan lull,
Veslegull.
Se på blanke ruta
glåmer månen inn og ler
til et vakkert bån han ser
her på kvite puta.*

*Itte gråte, Veslegull –
itte felle tårer.
Bjørka står av knopper full
nå som alle vårer.*

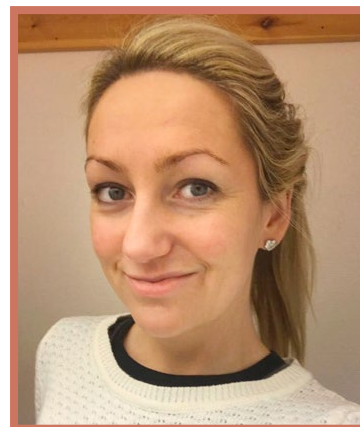
*Byssan, byssan, byssan lull,
Veslegull.
Sov og drøm nå, liten.
Vi må itte vekke'n far
som i skogen vøri har.
Han er trøtt og sliten.*

*Itte gråte, Veslegull –
itte felle tårer.
Mor ho vaker for di skull
nå som alle vårer.*

Hans Børli

Kirkevergens spalte

SILJE YSLAND



Den norske kirke er den største sivile organisasjonen i Norge, med sine 3,7 millioner medlemmer. I Trøndelag står folkekirka sterkt, og folk er opptatt av kirka si. Kirkebygget, som har stått der på samme plassen og huset generasjoner etter generasjoner, er en kulturminne. Både kirkene og gravplassene er kulturminner, som vi er opptatt av å ta vare på for vår egen del og kommende generasjoner. Kirkelige handlinger som dåp, konfirmasjon, vielse og gravferd viser seg av stor betydning i folks liv, i tillegg til gudstjenestelivet som er viktig for mange.

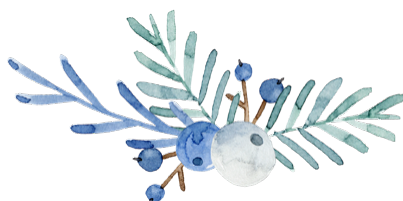
Det har vært utført forskjellig typer vedlikehold for de fleste av kirkene og gravplassene i Orklands åtte sokn i året 2021. Det har vært jobbet med rundt 40 store og små vedlikeholdsprosjekter. Hovedprioriteringen i år har vært Geitastrand kirke. Det planlagte arbeidet var i utgangspunktet å foreta utskiftninger av utvendige paneler, vinduer, rehabilitere grunnmur, i tillegg til å kontrollere innfesting takstein, for til å slutt male hele bygget. Geitastrand kirke er et verneverdig bygg, og det skal være uttalelse fra biskop v/Nidaros bispedømmeråd og riksantikvar før arbeidet settes i gang. I vedtaket fra riksantikvar, like før årets sommerferie, så ble det ikke gitt tillatelse til å skifte panel, men det ble gitt tillatelse til å skifte deler av panelet som det ikke var mulig å ta vare på. Dette medførte betydelig endring for prosjektet sin del og ny kalkulering av arbeidene. Med mange nye og usikre momenter, samt krav om linoljemaling og absolutt tørt treverk når linoljen påføres, så ble det vurdert som uforsvarlig å starte malings-

behandling på fredet bygg i september/oktober. Store deler av arbeidet med Geitastrand kirke lar seg ikke ferdigstille i 2021, og blir dermed flyttet over til året 2022.

I likhet med samfunnet for øvrig så er også Den norske kirke i endring. For tiden så jobbes det på nasjonalt, regionalt og lokalt nivå med høringer for ny kirkelig organisering. Hvordan kan Den norske kirke jobbe mer effektivt og målrettet, samtidig som vi som kirke skal ivareta enkeltindividene og ha kvalitet i alle våre tjenester og tilbud til medlemmene og befolkningen generelt? Pr. i dag så er det to arbeidsgiverlinjer innenfor kirkelig virksomhet. Den ene linjen er rettssubjektet Den norske kirke, med arbeidsgiveransvaret for bl.a. prest, prost, biskop og ansatte ved bispekontor. Den andre linjen er fellesrådet, med arbeidsgiveransvaret for de øvrige stillingene innenfor kirken; det være seg gravplassarbeider, kirketjener, klokker, organist, kantor, renholder, diakon, kateket, trosopplærer, menighetspedagog, sekretær og kirkeverge, mv. En oversikt over oss ansatte som jobber for Kirka i Orkland, med bilde og kontaktinformasjon, er å finne på hjemmesida vår www.kirken.no/orkland/.

Nå begynner flere av oss å se framover mot advent. Første søndag i advent er i år søndag 28. november, og markerer starten på et nytt kirkeår. Vi håper på en trygg og god julefeiring, og aller helst uten Covid-19! En riktig god advent og god jul ønskes dere alle – ta vare på hverandre!

Mvh. Silje Ysland, kirkeverge i Orkland



MYE FINT Å VÆRE MED PÅ



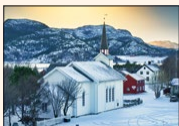
Søndag 28. november – Adventformiddagstreff på Lensvik bedehus kl.12.00.



Fredag 3. desember – Kulturskolens avslutningskonsert



Lørdag 4. desember kl. 11 – 14 – Juleverksted for barn i følge med en voksen i Ingdalen Forsamlingshus.



Onsdag 8. desember - Vi synger julen inn i Agdenes kirke kl. 18.00



Søndag 12. desember – Lysmesse i Ingdalen kirke kl.18.00



Onsdag 15. desember – Vi synger julen inn i Lensvik kirke kl.18.00



Søndag 26. desember 2. juledag – Gratiskonsert i Ingdalen kirke kl. 18. Konsert ved Ingeborg Aadland (sopran) og Marija Druzijanic (orgel).



Mandag 27. desember kl. 14-16. - Julefest i Ingdalen Forsamlingshus



Tirsdag 28. desember – Julefest på Lensvik bedehus kl.17.00



Onsdag 29. desember – Julefest i Nordbygda grendehus kl. 16.

Visste du at....

.....at Borghild Sørli, født 1904, fra Oldervika i Ingdalen, omkom under hurtigruteskipet Håkon VII forlis ved Stavenes i Sogn og Fjordane den 6.oktober 1929. 18 personer omkom, mens 55 ble reddet.

Kilde: Nidaros av 10.10.1929

.....at folket på øya Leksa først fikk telefon i 1922 og elektrisk kraft i 1960.

Kilde: Adresseavisen av 3.8.1970

.....at Lensvik Pelsdyrfor A/L ble hovedlager for 200 000 kg sauekjøtt som ikke kunne brukes til mat på grunn av cesiumverdien på over 2000 becquerel pr. kg, etter at en av fire atomreaktorer eksploderte i Tsjernobyl april 1986.

Kilde: Adresseavisen av 30.8.1986

.....at John Isaksen Selbekk søkte Postverket i 1886 om å opprette poståpneri i Selbekken. Nærmeste postkontor lå i Rissa. Han tilbød seg å ro post over fjorden Rissa-Selbekken to ganger hver uke for 84,00 kroner året, samtidig holde poståpneri åpnet, for 72,00 kroner i året. Søknaden ble avslått – av budsjettmessige grunner. (Det hører med til historien at Selbekken fikk sitt poståpneri 1.juli 1887 da Hemne Dampskibsselskap begynte å anløpe Selbekken – og John Isaksen Selbekk søkte på nytt)

Kilde: Adresseavisen av 2.10.1972

.....at Aksel Sæternes brakte post til 11 veiløse postabonnenter på sin postrute i Ytre-Agdenes i 1960-70 årene.

Kilde: Adresseavisen av 5.8.1971

Agdenes historielag
Joar Tøndel
Leder

HILSEN FRA MENIGHETSRADET

Soknet som fundament i folkekirka

Müller-Nilssen-utvalget har på oppfordring fra Kirkerådet kommet med en utredning: *Samhandling i en selvstendig folkekirke – ny kirkelig organisering.*

Dette dokumentet har utfordra oss i Agdenes menighetsråd. Et omfattende skriv som legger opp til ny organisering av Den norske kirke. Kort fortalt legges det i forslaget opp til at **Kirkelig Fellesråd, som i dag følger kommunegrensene, legges ned og det opprettes et Prostifellesråd for alle kommuner og sogn i prostiet. Det skal ledes av en Prostikirkeverge/daglig leder.** Det betyr at Kirkevergene slik det er i dag, forsvinner. Alle ansatte i kirka får samme arbeidsgiver. Fra før har prestene hatt biskopen som arbeidsgiver, mens de andre ansatte har hatt fellesrådet og kirkevergen som arbeidsgiver. Alle landets menighetsråd, fellesråd, andre styringsorganer og alle landets kommuner har blitt utfordra til å komme med hørings svar til det

omfattende reformforslaget, som har mange ulike punkt.

Agdenes menighet har tatt oppgaven på alvor og brukt mye tid på å gi et grundig hørings svar. For oss har det vært viktig å få fram at soknet er fundamentet i Den norske kirke. Det som ikke skjer lokalt, skjer ikke! Det hjelper ikke hvor mange fine tanker og forslag som kommer. Hvis det ikke skjer lokalt, blir det ingen ting.

For oss har det vært viktig å få fram hvor avgjørende den enkelte leder og hvert menighetsmedlem er. Hvor viktig personlig kontakt er. Vi har for eksempel et funksjonelt bedehus i Lensvik. Vi har noen som er flinke med sang (Sang og sånt), med musikk, med informasjon på forskjellige kanaler, flinke på omsorg og hjertevarme. Det er på dette planet det skapes relasjoner, og slik bygger vi menighet og fellesskap. Da har jeg ikke glemt de som er flinke til å bake kaker og rundstykker og tar sin tårn på kjøkkenet, eller de som kjører folk til gudstjeneste eller samlinger. Er med på forskjellige diakonale tiltak,

som f.eks samlingene på Mølnhau- gan. Heller ikke er de glemt de som stiller opp og ordner på kirkegår- den eller svinger malerkosten. Alt dette gjelder i hele Agdenes sokn.

Derfor har Agdenes menighet sagt i sin høringsuttalelse at er Prostifellesråd er en dårlig idé. Det blir altfor stor avstand til soknet. Beslutningene tas et helt annet sted, med altfor lite kjennskap til våre lokale forhold og ressurser. Det fjerner den gode kontakten mellom kommunen og kirka. Vi har i alle år hatt stor glede av nær kontakt med kommunen og bevilgende myndig- heter til bevaring av kirkebygg og gravsteder m.m. Det må vi fortsette å ha. Prostiet har ingen mulighet til å skape eierforhold, nærhet og fellesskap.

Nå har vi sendt vårt hørings svar og venter spent på hva Kirkerådet vil vedta når de samles til møte.

Agdenes Menighetsråd ønsker så alle en velsignet advent og jul!

Hilsen Lars Birger Aadland

Advent

*Tross mørketid og pandemi en stjerne skinner klart.
Om mørkets krefter overtar, er stjerna vel bevart.
Den skinner fra sitt himmelhvelv ned til vår arme jord,
Den bringer lys til alle dem som ser at mørket gror.*

*Når kamp for verdens fremtid skaper angst i mange hjem,
er stjerna som et sendebud fra himmelen til dem.
Den minner om at lysets glans igjen vil overta,
or bak alle mørke skyer vil vi troens styrke ha.*

*Den skinne vil for alle dem som valgte feil i verden,
For dem som kom på villspor og ble hjemløse på ferden.
Den vil vise dem en vei – ut av mørkets håpløshet
Til et sted der finnes kjærlighet og varme – lys og fred.*

*Når sorgen dimmer lyset i fra stjernens klare skinn
Og millioner andre stjerner prøver hjelpe til.
Da finnes det en makt som styrer universets gang
På samme vis som sorgens gråt og hjertets glade sang.*

*Den stjerna som en gang ble tent bak mange hundre år,
Vil skinne fra sitt himmelhvelv så lenge verden står.
Så lenge verden har sin kamp mot ondskap, sorg og død,
Det finnes vil et håp så lenge noen prøver lindre nød.*

*For stjerna den ble stående når den var kommet frem
For de vise tok en annen vei tilbake til sitt hjem.
Det ble mange små martyrer – det ble tårer uten tall,
Men stjerna står fremdeles der og blinker med sitt kall.*

*Den minner om at løftet som ble gitt ved første fall,
Ble oppfylt der vår tidsregning beskrev sitt første tall.
Tross pandemi og forurensning – har vi stjernas klare skinn.
Den vil skinne over verden når klokkene ringer julen inn.*

Reidun Ræder Svaan

Reidun Ræder Svaan har sendt oss dette diktet. Reidun vokste opp på Åremen, men har bodd største delen av livet i Klæbu.

AGDENES MENIGHET

Menighetens kontor finner du i Lensvik kommunehus. Se kontortider nedenfor. Menighetsrådets kontonummer er 4270.30.16671. Dette kontonummer benyttes både til innbetaling til menighetsbladet og til kirkene. En kan også benytte Vipps#115451 – Agdenes sokn.

Henvendelser dåp og vigsel

Ønsker du å melde dåp, eller ønsker samtale vedr. planlagt vielse? Ta kontakt med Orkland kirkekontor på telefon 72 47 97 50 eller via hjemmesiden www.kirken.no/orkland

Gravferd eller bisettelse

I forbindelse med dødsfall og begravelse, ta kontakt med

begravelsesbyrå eller med service-telefon vakthavende prest på mobil 928 44 481 eller Orkland kirkekontor på telefon 72 47 97 50.

Menighetsrådet

Det sittende menighetsrådet ble valgt i 2019.

Leder: Lars Birger Aadland

Nestleder: Sissel Karlsen

Kasserer: Jon Ola Lien

Sekretær: Jorid Landrø

Sokneprest: Lars Sperre

Øvrige medlemmer: Elisabet Selås, Karl Magnus Ølstøren, Gerd Valseth og Leif Veland



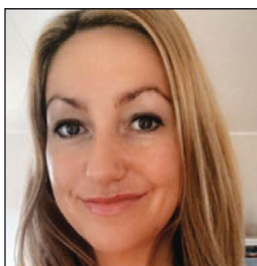
Sokneprest Lars Sperre

Kontortid: onsdag
og torsdag 10 – 14.

☎ 995 99 765

✉ ls776@kirken.no

✉ sperrelars@gmail.com



Kirkeverge Silje Ysland

Kontortid: mandag
– fredag. Adm. kon-
tor Fannrem.

☎ 909 83 381

✉ sy776@kirken.no



Kirketjener og menighetspedagog Marit J. Selbæk

☎ 916 29 770

✉ ms934@kirken.no



Organist Marija Cubrilo Druzijanic

✉ md435@kirken.no



Leder i menighetsrådet Lars Birger Aadland

☎ 918 09 643

✉ larsbirg@online.no

Dåpspakke

Fra oktober har Agdenes menighet innført litt nytt når det gjelder «dåpspakke» til dåpsbarn, familie og faddere. Det har kommet forskjellig oppdatert materiell som vi ønsker å ta i bruk og å dele ut til de som døpes i vår menighet.

I denne pakken finner man «Dåpsboka», ei lita bok med bilder, vers, sanger og bønner. I tillegg har vi gått til innkjøp av en dåpsserviett som brukes til å tørke av hodet til dåpsbarnet. Denne dåps-servietten har en due brodert på, og er laget av kvinner på Madagaskar. Gjennom brodering og salg av disse klutene får kvinnene mulighet til å livnære seg selv og sin familie.

Innrammet aftenbønn med bilde av kirka ungen døpes i er og med, og det tradisjonelle dåpslyset, samt en hilsen til fadderne, en fadderbønn de kan ta med hjem og bruke med tanke på sine fadderbarn.



Vi håper denne dåpspakken blir en fin hilsen fra menigheten på barnets store dåpsdag.

Marit Johanne Selbæk



døpte

VI BER FOR MENIGHETENS NYE MED-
LEMMER, FOR DEM VI BÆRER TIL JESUS
KRISTUS VED DØPEFONTE

AGDENES KIRKE

07.11.21 Amalie Brevik

LENSVIK KIRKE

17.10.21 Lotte Landrø
17.10.21 Denas Endriuska
17.10.21 Emilie Sandvik Indergård
17.10.21 Trym Ølstøren Eidem

døde

VI MINNES VÅRE MEDVANDRERE SOM
NYLIG HAR GÅTT BORT

AGDENES KIRKE

Oddlaug Synnøve Nordgård
Død 13.11.21 (f. 1927)

LENSVIK KIRKE

Frida Olivia Johnsen
Død 23.10.21 (f. 1993)
Olav Selnes
Død 12.11.21 (f. 1930)

vigde

VI BER FOR DEM SOM HAR LOVET Å
ELSKER OG ÆRE HVERANDRE TIL DØDEN
SKILLER DEM AT, OG SOM DRØMMER
OM ET GODT SAMLIV

LENSVIK KIRKE

18.09.21 Silje Cathrine Tøndel &
Johnny Sterten Tøndel

KONSERT

I INGDALEN KIRKE

2. juledag kl. 18

Ingeborg Aadland (sopran) og
Marija Druzijanic (orgel)

fremfører variert og mangfoldig
repertoar, fra tidligmusikk til
kjente julesanger.

GRATIS INNGANG

Misjonstreff NMS på Lensvik bedehus

Torsdag 2. desember kl. 18
Torsdag 27. januar kl. 18
Torsdag 24. februar kl. 18
Torsdag 31. mars kl. 18

Juletreff

på

Lensvik bedehus 4. juledag 28. des. kl. 17

Arr: Lensvik bedehus og NMS



Friluftsgudstjeneste ved HARALDSTU

Søndag 27. februar kl. 12

Idrettslaget har åpen kiosk/kaffe
som vanlig, så det blir mulighet for
kjøp av "kirkekaffe"



FORMIDDAGSTREFF

LENSVIK
BEDEHUS
kl. 11-13



Torsdag 13. januar
Torsdag 17. februar
Torsdag 24. mars



GAVE

TIL MENIGHETSBLADET

Bladet går ut til alle
husstander i vårt nedslagsfelt, og
er gratis. Bladet blir til på dugnad,
men likevel koster
det å gi ut et blad.
Vil du være med og støtte
menighetsbladet?
Bankgiro: 4270.30.16671
Merk bankgiro med Menighets-
blad eller bruk Vipps#662217.





Trygghet • Omsorg • Verdighet



Døgnåpen vakttelefon:
908 21 488

www.vevanggravferd.no

Lokal representant: Espen Selbæk



AGDENES MENIGHETSBLAD

PÅ NETT

Du kan nå lese Agdenes menighetsblad på nett. Du vil finne bladet på Agdenes menighet sin Facebook-side.

Eller du kan gå til linken
<https://kirken.no/orkland>

Der vil du også finne det nye menighetsbladet for Meldal, Løkken, Orkland, Orkdal, Orkanger, Geitastrand og Snillfjord

Elveseter

GRAVFERD

Døgnvakt
72 84 50 80



Døgnvakt
72 48 50 60

RESPEKT OG VERDIGHET

INGEN TILLEGG VED
SAMTALE I HJEMMET

VIRKE
GRAVFERD

GUDSTJENESTE julaften



Agdenes kirke kl. 13



Lensvik kirke kl. 15

ORKDAL

begravelsesbyrå

Boks 32, 7321 Fannrem
www.orkdal-begravelsesbyra.no

- Begravelser
- Kremasjoner
- Gravsteiner
- Forsendelser

DØGNVAKT
72 48 56 41



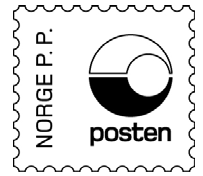
Søvassli

Ungdomssenter og leirskole

Leir, leirskole, foreningshelger,
selskapslokale.
www.sovassli.no

Følg Agdenes menighet
på Facebook





Returadresse: 7316
Lensvik

AGDENES



LENSVIK



INGDALEN



Velkommen til gudstjeneste

5. desember – 2. søndag i advent

Lensvik kirke kl. 11: Gudstjeneste

ved Lars Sperre.

Tekst: Johannes 16:21-24.

Takkoffer til Mjuklia Leirsted

12. desember – 3. søndag i advent

Ingdalen kirke kl. 18: Lysmesse ved

Lars Sperre.

Konfirmantene deltar.

Takkoffer til menighetens konfir-
mantarbeid.

23. desember – Lille julaften

**Hamnaugan Helse- og Omsorgs-
senter** kl. 15:

Gudstjeneste ved Lars Sperre og

Marit J. Selbæk.

24. desember – Julaften

Agdenes kirke kl. 13: Familieguds-
tjeneste ved Lars Sperre.

Lensvik kirke kl. 15: Familieguds-
tjeneste ved Lars Sperre.

Tekst: Lukas 2:1-20.

Takkoffer til Menighetens barne- og
ungdomsarbeid

25. desember – Juledag

Lensvik kirke kl. 12: Høytidsguds-
tjeneste ved Lars Sperre.

Tekst: Johannes 1:1-14.

Takkoffer til Det norske bibelselskap

9. januar 2022 – 2. søndag i åpenbaringstiden

Lensvik bedehus kl. 16: Familieguds-
tjeneste ved Lars Sperre.

Tekst: Johannes 1:29-34.

Takkoffer til Menighetens barne- og
ungdomsarbeid

23. januar – 4. søndag i åpenba- ringstiden

Vassbygdens bedehus kl. 11: Guds-
tjeneste ved Lars Sperre.

Tekst: Lukas 13:10-17.

Takkoffer til Vassbygdens bedehus

30. januar – 5. søndag i åpenba- ringstiden

Lensvik kirke kl. 11: Gudstjeneste
ved Lars Sperre.

Tekst: Johannes 5:1-15.

Takkoffer til Menighetens arbeid

13. februar – Såmannssøndag

Ingdalen kirke kl. 16: Gudstjeneste
ved Lars Sperre.

Tekst: Matteus 13:24-30.

Takkoffer til "Lys til verden"

20. februar – Kristi forklarelses- dag

Agdenes kirke kl. 11: Gudstjeneste
ved Lars Sperre.

Tekst: Lukas 9:28-36.

Takkoffer til Menighetens diakoni-
arbeid

27. februar – Fastelavnssøndag

Haraldstu kl. 12: Friluftsgudstjeneste
ved Lars Sperre.

Tekst: Lukas 18:31-34.

Takkoffer til Menighetens barne- og
ungdomsarbeid

10. mars – Torsdag

Ingdalen kirke kl. 18: Salmekveld.

Marit Selbæk, Marija Druzijanic, m.fl

Takkoffer til Menighetens arbeid

13. mars – 2. søndag i faste

Lensvik kirke kl. 11: Gudstjeneste

ved Lars Sperre.

Tekst: Lukas 13:22-30.

Takkoffer til Normisjon

3. april – 4. søndag i faste

Lensvik kirke kl. 18: Samtaleguds-
tjeneste ved Lars Sperre.

Konfirmantene deltar.

Tekst: Johannes 6:24-36.

Takkoffer til menighetens kofir-
mantarbeid.

10. april – Palmesøndag

Leksa grendehus kl. 11.15: Guds-
tjeneste ved Lars Sperre.

Tekst: Johannes 12:1-13.

Takkoffer til Kirkens nødhjelp

14. april – Skjærtorsdag

Lensvik bedehus kl. 18: Gudstjeneste
ved Lars Sperre.

Kveldsmåltid.

Tekst: Johannes 13:1-17.

Takkoffer til Lensvik bedehus

15. april – Langfredag

Lensvik kirke kl. 11: Pasjonsguds-
tjeneste ved Lars Sperre.

Tekst: Johannes 18:1-19:42.

17. april – Påskedag

Agdenes kirke kl. 11: Høytidsguds-
tjeneste ved Lars Sperre.

Tekst: Johannes 20:1-10.

Takkoffer til Det norske bibelselskap

Ved alle takkoffer kan Vipps#115451 benyttes